

Dosarul nr. 2ra-1097/19

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud.: S. Caraman)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.: A. Corcenco, D. Stănilă, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei,

în cauza civilă intentată la cererea depusă de către Fetescu Iurie, persoana interesată notarul Conoval Ion, cu privire la constatarea stingerii gajului,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul formulat de către Fetescu Iurie și s-a menținut hotărârea din 3 ianuarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești,

c o n s t a t ă :

La 5 iulie 2017, Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, a depus cerere, cu privire la constatarea stingerii gajului. Persoana interesată a fost indicată notarul Conoval Ion.

Circumstanțele de fapt, prezentate de petiționar, pot fi rezumate după cum urmează.

La o dată nenumită, Fetescu Iurie a încheiat un contract de credit cu Întreprinderea cu Capital Străin „ProCredit” S.A., iar întru garantarea acestui contract, el a gajat mai multe bunuri. Gajul a fost înregistrat în Registrul gajului valorilor mobiliare.

Potrivit versiunii petiționarului, acesta a rambursat creditul contractat, dar nu dispune de certificat, care ar confirma acest fapt. Ulterior, la 11 iulie 2013, Î.C.S. „ProCredit” S.A. a fost lichidată în legătură cu decizia fondatorilor. Astfel, aceasta a fost radiată din Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Petiționarul a menționat că, în momentul de față, a apărut necesitatea de a contracta alte credite, motiv pentru care a solicitat notarului Ion Conoval, care ține evidența gajului bunurilor mobiliare, să radieze gajul.

Conform răspunsului nr. 64 din 18 mai 2017, notarul Ion Conoval a indicat că, este în imposibilitate să radieze gajul, deoarece trebuie prezentat avizul de radiere a

gajului eliberat de creditor, iar în cazul în care creditorul gajist este lichidat, urmează a fi prezentată o hotărâre judecătorească în acest sens.

În opinia petiționarului, gajul s-a stins în temeiul art. 43 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 449 din 30 iulie 2001 cu privire la gaj potrivit căruia gajul se stinge la cererea debitorului gajist, în temeiul hotărârii judecătorești. La fel, alte temeuri de încetare a gajului sunt specificate la art. 495 din Codul civil și art. 80 din Legea cu privire la gaj, printre care, decesul creditorului persoană fizică sau lichidarea creditorului persoană juridică, în cazurile prevăzute de lege.

În drept, petiționarul și-a întemeiat cererea în baza art. 5, 7, 10, 11, 473, 495, 664 Cod civil, art. 43, 80 din Legea nr. 449 din 30 iulie 2001, cu privire la gaj.

Pentru aceste motive, Fetescu Iurie a solicitat constatarea faptului stingerii gajului mobilier din Registrul garanțiilor reale mobiliare asupra următoarelor bunuri gajate: un tractor model „MTZ-80” a. p. 1989, seria FR-A, nr. 337, culoare albastră motor nr. 416 B, șasiu nr. 1235600, care se află în satul Lunga raionul Florești,

un tractor „T-150 C” a. p. 1989 seria FR-A, nr. 284, culoare verde șasiu nr. 48293 motor f/n, care se află în satul Lunga raionul Florești; un tractor model „MTZ-80” a. p. 1991, seria FR-A, nr. 314, culoare albastră motor nr. 797529, șasiu nr. 321341; un autoturism de model „Audi A6” a. p. 1995, cu numărul de înmatriculare FRAH 150, culoare verde deschis, tipul caroseriei sedan, masa totală 1905 kg, capacitatea cilindrică 1430 cm³, codul unității de transport WAUZZZ4AZSN009037, motor nr. ABK214159, caroseria nr. WAUZZZ4AZSN009037, care se află în satul Lunga raionul Florești, evaluate la suma de 171 804 lei; un plug, evaluat la suma de 3 105 lei; o semănătoare SPC6, evaluată la suma de 3105 lei; trei cultivatoare KHC, evaluate la suma de 20 700 lei; 2 stropitori YIIB -2000, evaluate la suma de 24 840 lei; un cultivator, evaluat la suma de 6 210 lei, cu dispunerea radierii acestora din Registrul garanțiilor reale mobiliare.

În cadrul judecării cauzei, persoana interesată notarul Conoval Ion nu s-a prezentat și nu a oferit comentarii referitoare la cererea petiționarului.

Prin hotărârea din 3 ianuarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, acțiunea formulată de către Fetescu Iurie a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f. d. 29, 33 – 35).

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că petiționarul Fetescu Iurie nu a demonstrat stingerea obligației față de Î.C.S. „ProCredit” S.A.. Totodată, acesta nu a furnizat informații referitoare la soarta bunurilor care au aparținut creditorului gajist și inclusiv informații ce vizează drepturile reale ale acestuia asupra bunurilor. Mai mult, petiționarul nu a probat faptul înscrierii bunurilor gajate în Registrul garanțiilor reale mobiliare și ce inscripții se regăsesc în Registru în cazul acestor bunuri.

În cele de urmă, instanța de judecată a statuat că petiționarul nu și-a îndeplinit obligația de a-și dovedi circumstanțele pe care le-a invocat drept temei al pretențiilor în acord cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Împotriva acestui act judecătoresc, Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, a declarat apel, care a fost pus pe rol la 6 martie 2018 (f. d. 48). Persoana interesată notarul Conoval Ion nu și-a prezentat punctul de vedere.

Prin decizia din 29 mai 2018, Curtea de Apel Bălți a admis cererea de apel avansată de către Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, a casat integral hotărârea din 3 ianuarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești și a scos de pe rol cererea petiționarului (f. d. 58 – 63).

În argumentarea opiniei juridice, instanța de apel a învederat că succesorul în drepturi al Î.C.S. „ProCredit” S.A. este S.A. „ProCredit Banc”, care a preluat drepturile creditorului gajist asupra bunurilor gajate ce aparțin cu drept de proprietate apelantului. Astfel, acesta trebuia să adreseze o acțiune împotriva succesorului în drepturi, cu privire la radierea gajului.

Prin urmare, speța respectivă reprezintă un litigiu de drept și urma a fi examinat de instanța de judecată în procedura contencioasă.

La 8 septembrie 2018, Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, a formulat recurs împotriva deciziei sus-menționate cu solicitarea de a fi casată și pronunțată o hotărâre de admitere a pretențiilor.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a decis casarea deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Bălți și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată (f. d. 89 – 96).

În aceste condiții, instanța de recurs a învederat că cererea înaintată de petiționarul Fetescu Iurie ține de apariția, modificarea sau încetarea unor drepturi patrimoniale, iar acesta nu are o altă posibilitate de a certifica faptul juridic a cărui constatare o solicită. Or, conform deciziei din 11 iulie 2013 a Camerei Înregistrării de Stat, Î.C.S. „ProCredit” S.A. a fost lichidată prin decizia fondatorilor cu radierea acesteia (f.d.5). Sub acest aspect, instanța de judecată a menționat că stingerea dreptului de gaj/ipotecă pentru oricare din motivele prevăzute de lege, urmează în mod obligatoriu cu radierea înregistrării gajului, care se face printr-o mențiune pe marginea inscripției. Mai mult, noțiunea și temeiurile de stingere a dreptului de gaj/ipotecă este distinctă de noțiunea de radiere a dreptului de gaj.

Astfel, radierea poate fi voluntară, care poate fi operată doar cu acordul titularului dreptului de gaj/ipotecă, sau judecătorească, adică în temeiul unei hotărâri judecătorești ca urmare a constatării stingerii drepturilor de gaj/ipotecă. În acest caz, instanța de recurs a invocat că legiuitorul a prevăzut posibilitatea constatării stingerii drepturilor de gaj, în temeiul unei hotărâri judecătorești, în procedura special.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că materialele cauzei nu conțin extrase din Registrul persoanelor juridice, care ar putea confirma că S.A. „ProCredit Banc” este succesorul în drepturi al Î.C.S. „ProCredit” S.A. Pe această cale, instanța de recurs a susținut că instanța de apel a stabilit greșit existența unui litigiu de drept și a scos cererea de pe rol.

La rejudecare cauzei, Curtea de Apel Bălți, prin decizia din 24 ianuarie 2019, a respins apelul formulat de către Fetescu Iurie și a menținut hotărârea din 3 ianuarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești (f. d. 109 – 112).

Referitor la procesul de luare a acestei soluții, instanța de apel a confirmat situația de fapt constatată de prima instanță în baza circumstanțelor expuse de petiționar în cererea de chemare în judecată.

În drept, instanța de apel a considerat relevante art. 473 alin. (2) lit. b), art. 495, art. 499 alin. (2) din Codul civil și art. 80 alin. (3) al Legii nr. 449 din 30 iulie 2001 cu privire la gaj.

Reieșind din raționamentele evocate, Colegiul de control judiciar a observat că petiționarul nu a demonstrat că bunurile nominalizate au fost înscrise în Registrul garanțiilor reale mobiliare și ce înscrisuri se regăsesc în Registru în privința acestor bunuri. În cele de urmă, instanța de apel a statuat că petiționarul nu și-a îndeplinit obligația de a-și dovedi circumstanțele pe care le-a invocat drept temei al pretențiilor în acord cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

La 9 aprilie 2019, Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 3 ianuarie 2018 a primei instanței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că instanțele judecătorești au apreciat arbitrar probele, care ar atesta înscrierea bunurilor gajate în Registrul valorilor mobiliare. Or materialele cauzei cuprind o astfel de informație, care nu trebuie să conțină o amprentă notarială. Mai mult, nota informativă nr. 64 din 18 mai 2017 a notarului Conoval Ion denotă existența unui gaj mobilier.

La fel, recurentul a sugerat că gajul mobilier a fost fără deposedare ceea ce combate opinia instanței de apel referitor la necesitatea prezentării unor documente despre soarta bunurilor din litigiu și realizarea dreptului de către creditor.

Față de lipsa consimțământului creditorului, Fetescu Iurie a invocat decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție. Potrivit acesteia, cerința consimțământului nu este necesară în condițiile art. 664 alin. (3) al Codului civil.

La 7 mai 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs notarului Conoval Ion, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 126).

Notarul Conoval Ion nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, condițiile de admisibilitate a unei căi de atac pot fi aplicate dacă nu reduc substanța dreptului de acces la un tribunal, și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și

scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea Sultan vs Republica Moldova, 5 iunie 2018, parag. 24; Graciova vs Republica Moldova, 24 ianuarie 2019, parag. 23 – 24). Limitările într-o cale extraordinară de atac pot fi mai stricte decât cerințele instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, inter alia, Marc Brauer vs Germania, 1 septembrie 2016, parag. 34; Miessen vs Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić vs Croația, 20 iulie 2017, parag. 28; Zubac vs Croația (Marea Cameră), 5 aprilie 2018, parag. 82).

Prin urmare, judecătorul raportor a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în corespundere cu articolul 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, în conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Mandatul seria MA nr. 0860738 din 26 mai 2017 dovedește împuternicirile legale ale avocatului Guțu Serghei de a reprezenta interesele recurentului Fetescu Iurie, în special, de a ataca hotărârea judecătorească. Astfel, recursul este formulat de către subiectul căruia i s-a conferit dreptul dat, în baza art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit. Această limită temporală este esențială pentru a asigura buna administrare a justiției și, în special, principiul securității juridice (a se vedea Marc Brauer, ibidem, parag. 35; Tence vs Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31).

Potrivit paginii web „Portalul instanțelor naționale de judecată”, hotărârea contestată a fost publicată la 22 februarie 2019.

La 25 februarie 2019, Curtea de Apel Bălți a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 24 ianuarie 2019 (f. d. 113). Astfel, potrivit avizului de recepție, se atestă că avocatul Guțu Serghei a primit copia de pe actul contestat la 28 februarie 2019 (f. d. 115). Completul de judecată reține că recursul a fost predat la oficiul poștal la 9 aprilie 2019, care constituie data depunerii actului de procedură la Curtea Supremă de Justiție, în acord cu art. 112 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, completul de judecată constată că cererea de recurs a fost depusă în cadrul termenului prevăzut supra.

În continuare, completul de judecată a audiat raportul verbal al judecătorului raportor, cu privire la esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate întrunesc criteriile formale din articolul 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Articolul 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă dictează regula principală potrivit căreia părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs numai

în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În cazul de față, problemele abordate de recurent trebuie redactate în așa fel încât să permită instanței de recurs să le subsumeze temeiurilor din alin. (2), (3) și (4) ale art. 432 din Codul de procedură civilă. Primele două alineate menționate prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat de către instanțele ierarhic inferioare. Alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Explicarea și exemplificarea acestor erori judiciare a fost efectuată în punctele 22 – 27 ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 11 noiembrie 2013 (a se vedea similar *Trevisanato vs Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 22 – 23, 36).

În mod corespunzător, instanța de recurs notează că reglementările referitoare la rigorile impuse de articolul 432 alin. (2) - (4) din Codul de procedură civilă sunt redactate suficient de clar și îndeplinesc criteriul de previzibilitate. Mai mult, scopul acestui articol este, atât de a proteja interesul recurentului de a obține, după caz, casarea sau modificarea deciziei atacate, cât și de a păstra rolul Curții Supreme de Justiție de a se ocupa numai de probleme de o importanță semnificativă specificat în articolul 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 789-XIII din 26 martie 1996 (a se vedea *Zubac*, ibidem, parag. 83, 105 – 106).

Din raționamentele evocate, limitările impuse de legislator urmăresc un scop legitim, respectând, în același timp, cerințele securității juridice și buneii administrări a justiției (a se vedea *Beniamin Nersesyan vs Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Sturm vs Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36; *Zubac*, ibidem, parag. 98). Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea *Ronald Vermeulen vs Belgia*, 17 iulie 2018, parag. 44).

În speță, având în vedere obligația impusă prin art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, completul de judecată nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Referitor la alte erori procedurale decât cele indicate la alin. (3) sau la posibilele încălcări de ordin material, recurentul a criticat decizia din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 432 alin. (2) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură civilă. Totuși, în virtutea principiului *jura novit curia*, completul de admisibilitate are competența de a decide asupra caracterului juridic al motivelor juridice inserate în cererea de recurs, prin examinarea lor, în lumina temeiurilor articolului 432 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă.

Pornind de la argumentele recurentului rezumate mai sus, completul de judecată notează că întinderea obligației autorității judecătorești de a motiva

hotărârea poate varia în funcție de circumstanțele specifice, natura și complexitatea cauzei (a se vedea Ruiz Torija vs Spania, 9 decembrie 1994, parag. 29). În special, pentru a justifica respingerea apelului avansat de către Fetescu Iurie, Curtea de Apel Bălți s-a călăuzit de art. 473 alin. (2) lit. b), art. 495, art. 499 alin. (2) din Codul civil și art. 80 alin. (3) al Legii nr. 449 din 30 iulie 2001 cu privire la gaj. Pe de altă parte, instanța de apel a considerat că petiționarul nu a demonstrat că bunurile din speță au fost înscrise în Registrul garanțiilor reale mobiliare și ce inscripții se regăsesc în Registru în privința acestor bunuri.

Completul de admisibilitate învederează că recurentul nu a criticat textele de lege menționate supra, dar acesta a încercat să convingă că a livrat suficiente probe pentru admiterea recursului și, după caz, a acțiunii. Astfel, din decizia instanței de apel se deduce că înscrisul de la fila dosarului nr. 4 nu constituie o dovadă veritabilă și pertinentă pentru a constata că bunurile de mai sus au fost gajate. În plus, nota informativă nr. 64 din 18 mai 2017, eliberată de către notarul Conoval Ion, nu individualizează cert bunurile din speță. Prin urmare, recurentul nu a reușit să convingă că instanța de apel a cercetat incomplet probele existente la materialele cauzei sau i-a îngăduit acestuia posibilitate de a furniza dovezi suplimentare, în ordine de apel, într-o măsură incompatibilă cu rigorile art. 118 din Codul de procedură civilă. Așadar, în lumina împrejurărilor din speță, instanța de recurs notează că nu există niciun element care să indice că instanța de apel nu a examinat elementele decisive ale cauzei sau prin acțiunile ei a afectat echitatea procedurii în ansamblu (a se vedea deciziile de inadmisibilitate în cauzele Victor Harovschi vs Moldova, 18 noiembrie 2008; Fundația pentru Copii Speranța vs Moldova, 17 octombrie 2017 sau Calancea și alții vs. Moldova, 6 februarie 2018, parag. 20, 34 – 35).

În orice caz, completul de judecată observă că Fetescu Iurie, asistat la alegerea lui de un avocat, a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură completă în fața instanțelor ierarhic inferioare. De altfel, acesta nu a demonstrat că instanțele de judecată i-au limitat într-o măsură specifică dreptul de a-și argumenta și dovedi poziția în proces sau de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță. La fel, atât prima instanță, cât și instanța de apel, au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept invocate de părți și relevante litigiului (a se vedea, printre altele, A. Menarini Diagnostics S.R.L. vs Italia, 27 septembrie 2011, parag. 59; Akaki Tchaghiashvili vs Georgia, 2 septembrie 2014, parag. 34; Gohe și alții vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 41 - 43).

Pe baza celor prezentate, completul de judecată constată că observațiile avansate de către Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, raționamentele inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la articolul 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi efectiv (a se vedea, inter alia, Petrovic vs Luxemburg, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, Sturm, ibidem, parag. 32).

Un raționament subsidiar rezidă în faptul că recurentul a fost reprezentat în fața instanței de recurs de către avocatul Guțu Serghei (f. d. 121 pe verso), care a fost în măsură să cunoască cerințele articolului 432 alin. (2) – (4) din Codul de procedură civilă, iar, după caz, să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea, mutatis mutandis, Henrioud vs Franța, 5 noiembrie 2015, parag. 61, Trevisanato, ibidem, parag. 45, Sturm, citată mai sus, parag. 40).

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată față de obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției. Deci, raportând obiecțiile formulate în recurs la caracterul special al rolului Curții Supreme de Justiție, normele de drept procedural nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la un tribunal (a se vedea Samardžić vs Croatia, 20 iulie 2017, parag. 31).

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, completul de judecată notează că articolul 6 parag. (1) din C.E.D.O. nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45; Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46; Guelfucci vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce încheierea de inadmisibilitate se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere circumstanțele care preced, completul de judecată decide în mod unanim că recursul declarat de către Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinare în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu articolul 270, articolul 433 lit. a) și articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Fetescu Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari